

[Handelsministeren.]

ning er ogsaa en Beskyttelsesordning, i høj Grad, for Industrien. Den kan ikke afløses af Told, saa længe vi har de handelspolitiske Hensyn at tage, som vi har; den, der tror, at man kan sætte Toldforanstaltninger i Stedet og komme godt fra det, han vil blive sørgelig skuffet. Men dertil kommer, at de politiske Forhold her i Landet indtil denne Dag har været saaledes, at det vilde være overordentlig vanskeligt at naa til Toldforanstaltninger af den Karakter, her er Tale om. Megen Uoverensstemmelse har jo altid gjort sig gældende herhjemme Toldspørgsmaalet vedrørende, saa der har egentlig ikke været nogen politisk Mulighed for at naa til et andet Resultat, hvis da ikke det danske Folk skulde give sig ind for at haandhæve Foranstaltninger, hvorom der er saa stor Uenighed, som der har været om Toldspørgsmaalet.

Nu spurgte det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen), hvorfor jeg var gaaet med til Nedsættelse af Udvalget i Henhold til § 7, naar jeg ikke var af den Opfattelse, at man kunde øjne Mulighed for en Afvikling. Dertil skal jeg svare, at jeg er gaaet med til dette Udvalgs Nedsættelse, fordi jeg skønnede, at der kunde være Rimelighed i at faa hele Problemet prøvet. Jeg har selv, længe før der blev Tale om at nedsætte et saadant Udvalg, syslet med Tanken om at faa vore samlede økonomiske Forhold prøvet. Jeg havde tænkt mig dem prøvet paa en noget anden Maade, men forhaabentlig kan de blive prøvet paa tilfredsstillende Vis, saaledes som det nu foreslaas, ikke mindst med Henblik paa, at det er langt nyttigere, langt sikrere for Landet, at komme til at virke under permanente, stabile Forhold end under Tilstande af den Art, her er Tale om, hvor vi hvert Aar mindst een Gang skal drøfte, hvorvidt vi skal opretholde Tilstandene, eller om vi skal ændre dem. Der er altsaa ikke nogen Uoverensstemmelse mellem mit Standpunkt med Hensyn til § 7 og saa mit Syn paa de Forhold, vi er inde under, og navnlig med Henblik paa at øge Beskæftigelsen er det særdeles nyttigt, at de Folk, som vil tage Initiativet til at oparbejde nye Virksomheder, har nogenlunde Sikkerhed for, at de ikke en skønne Dag kommer til at staa over for Forandringer, der kan virke i høj Grad skadende for deres Foretagende.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa, hvorvidt vi har faaet saa og saa meget mere Beskæftigelse paa Grund af de Restriktioner, der er foretaget, eller ikke

— det lader sig ikke opgøre med Tal. Jeg har den Opfattelse — man kan sige, den er subjektiv, jeg mener, den er baade subjektiv og objektiv —, at de importregulerende Valutarestriktioner i overordentlig Grad har bidraget til at øge Beskæftigelsen, og jeg er i denne Opfattelse fuldstændig enig med Industriens Repræsentanter. Man maa nemlig huske paa, at ved Bedømmelsen af dette er der ikke blot Tale om, hvor mange der er kommet direkte i Arbejde ved de trufne Foranstaltninger, men der er ogsaa Tale om, hvorledes Forholdene vilde have været i mange Industrier med Hensyn til at bevare Arbejdskapaciteten, hvis vi ikke havde haft Foranstaltningerne at holde os til. Hvis vi ikke havde disse Foranstaltninger, vilde ganske sikkert adskillige Industrier her i Landet overhovedet ikke være i Gang nu, fordi de da ingen Mulighed havde haft for at konkurrere.

Jeg er enig med det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) i den Betragtning, at man bør bestræbe sig for ikke at lægge Handelsverdenen større Hindringer i Vejen, end der nødvendigvis følger af de Foranstaltninger, der træffes. Jeg tør ogsaa sige, at jeg har bestræbt mig derfor, saa vidt det har været muligt, og det vil jeg ligeledes gøre i Fremtiden, ogsaa med Henblik paa at skaffe Handelen de bedst mulige Vilkaar at arbejde under vor Eksport vedrørende.

Hendriksen: Den højtærede Handelsminister sagde, at han i Øjeblikket ikke saa nogen Udvej til at opsigte Handelstraktaterne, men han tilføjede, at han maatte erkende, at Mestbegunstigelsesretten var noget gennemhullet. Men det er jo de Spørgsmaal: Handelstraktaterne og Mestbegunstigelsesretten og andre Spørgsmaal af samme Karakter, som det Udvalg, der skal nedsættes i Henhold til § 7, skal beskæftige sig med, og det er derfor vel ikke underligt, at jeg lægger nogen Vægt paa det Arbejde, der forestaar i dette Udvalg. Det glædede mig da ogsaa meget af Ministerens Udtalelser at erfare, at ogsaa Ministeren lagde megen Vægt paa det Arbejde, der nu forestod, og at han da ogsaa ventede sig nogle Resultater af dette Arbejde.

Hvad Toldforanstaltningerne angaar, er Sagen jo den, at vi gennem de Toldbindinger, vi har ladet foretage i Henhold til Overenskomsten med England, er bundet i alt Fald delvis i vore Dispositioner indtil 1. Juli 1935, og dette var bl. a. ogsaa Grunden til, at mit Parti, som jeg før understregede, i det andet høje Ting erklærede sig villigt til eventuelt at gaa ind i en Fort-